

Misforhold, hvis en Arbejder, der for sin Arbejdspræstation i en vis Del af Aaret har faaet en Betaling, der er beregnet paa at række til hans Families Underhold i hele Aaret, naar hans normale Arbejdsperiode er forbi, kan melde sig til Arbejdsløshedskassen og efter en ganske kort Karenstid faa Ledighedspenge, af hvilke Staten betaler en meget væsentlig Del. Maa jeg som Eksempel tage en faglært Murer, som arbejder fra 1. April til 1. December og i den Tid tjener ca. 10 Kr. om Dagen med det Resultat, at han efter 8 Maa neders Forløb har tjent mellem 2,000 og 2,400 Kr. Denne Murer, der efter Loven af Oktober kun kunde faa en mindre Understøttelse, kan nu efter det foreliggende Lovforslag melde sig og for Tiden December—Marts faa en Understøttelse af omkring 480 Kr. til Trods for, at den Indkomst, han allerede har oppebaaret, langt overstiger den Aarsindkomst, som en stor Del Medborgere oppebærer. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at en meget stor Del af de smaa næringsdrivende paa Land og i By — jeg tænker baade paa Landbrugere og paa handlende, Haandværkere og saa fremdeles — saavel som den Mængde Statsfunktionærer, der har Indkomster, som ligger langt under det Eksempel, jeg nu nævner, maa se med meget ringe Sympati paa en Lovgivningsforanstaltning som den, der her foreligger. Jeg beklager i høj Grad, hvis det er den forcerede Bearbejdelse, for hvilken hele dette Forhold har været Genstand, der er Skyld i, at man ikke har søgt at fjerne eller regulere det Misforhold, paa hvilket jeg her har peget. Det forekommer mig, at en Arbejderfamilie, som i Arbejdssæsonen har haft en Indkomst, der fuldt ud kan række til Familiens sædvanlige Underhold i hele Aaret, men ikke har holdt Hus med denne Indkomst, bør være henvist til, hvis Mangel indtræder, at faa Hjælp af Hjælpekassen, og absolut ikke bør have et, om jeg saa maa sige, autoriseret Supplement til sin Arbejdsfortjeneste af Statskassen.

Maa jeg slutte med at sige, at jeg agter at stemme for Lovforslaget til Trods for, at det efter min Mening blandt andet har den paaviste Mangel. Jeg mener, at der fremmes saa meget godt og rigtigt ved Lovforslaget, at det vilde være uforsvarligt at stemme imod det, fordi man særlig har noget imod et enkelt Punkt.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgekreds (Fraenkel) gjorde mig et Spørgs-

maal angaaende den Resolution, der er aftrykt som Bilag til Betænkningen, og hvori der findes følgende Sætning: „Ligeledes finder Forsamlingen det som en Til sidesættelse og et Brud paa givne Tilsagn, at de arbejdsløses direkte valgte Repræsentanter er afviste ved Raadslagningen og Udarbejdelsen af nævnte Forslag“. Det ærede Medlem mente, at hvis der var givet et Tilsagn, burde der ikke ske Brud paa det. Jeg ved ikke, hvad disse 3 Linier sigter til, idet der mig bekendt ikke er fremsat noget Ønske eller givet Svar paa noget Spørgsmaal dette Forhold vedrørende. I alt Fald har jeg, naar de arbejdsløses Deputation har søgt mig, baade da den havde den oprindelige Skikkelse og senere, talt med de vedkommende, hørt, hvad de forebragte, lovet at have i Erindring særlige Forhold, som de nævner, og det fremgaar af Lovforslaget, at deres Fremhævelse af et specielt Forhold, som ogsaa senere er omtalt af forskellige Medlemmer, vedrørende den af Understøttelsesforeningen foretagne Undersøgelse har haft til Resultat nogle Udtalelser af Ministeriet i Bemærkningerne til Lovforslaget, Udtalelser, der danner Grundlaget for det Ændringsforslag, som i den Henseende er stillet under Nr. 5. Der er altsaa ikke, mig bekendt, givet noget Tilsagn, hvorpaa der senere er sket Brud.

Medens Udvalgets Flertal tiltræder Lovforslaget i en Form, som ogsaa jeg kan give Tilslutning, er der af de to andre Partier stillet nogle Ændringsforslag og fremført nogle Betragtninger, som jeg maa imødegaa her i Dag. De to Partier, hvorefter Flertallet er dannet, Venstre og de Konservative eller, som de i Dag ved begge Ordførerne har betegnet sig: de konservative Partier eller Sider i Udvalget, synes mig ved hele denne Sags Behandling at indtage en ejendommelig ulogisk Stilling. De er med til Ændringsforslag Nr. 2 under § 4, og de er ligeledes Medforslagsstillere til Ændringsforslaget under Nr. 5. Ved det første Ændringsforslag hæves Minimumsunderstøttelsen; ved det sidste erklæres det, at hvor Understøttelsen ikke er tilstrækkelig, skal Hjælpekassen være særlig opfordret til at yde Tillæg, og derefter skal Understøttelsen udbetales gennem Arbejdsløshedskassen. Men Mindretallet ønsker skærpet de Bestemmelser i § 4, som gaar ud paa, at hvor Understøttelsen kommer for nær op ad Lønningen, skal der kunne ske Nedsættelse. Jeg tager et Eksempel. Det vil ses, at Landarbejdernes Understøttelse